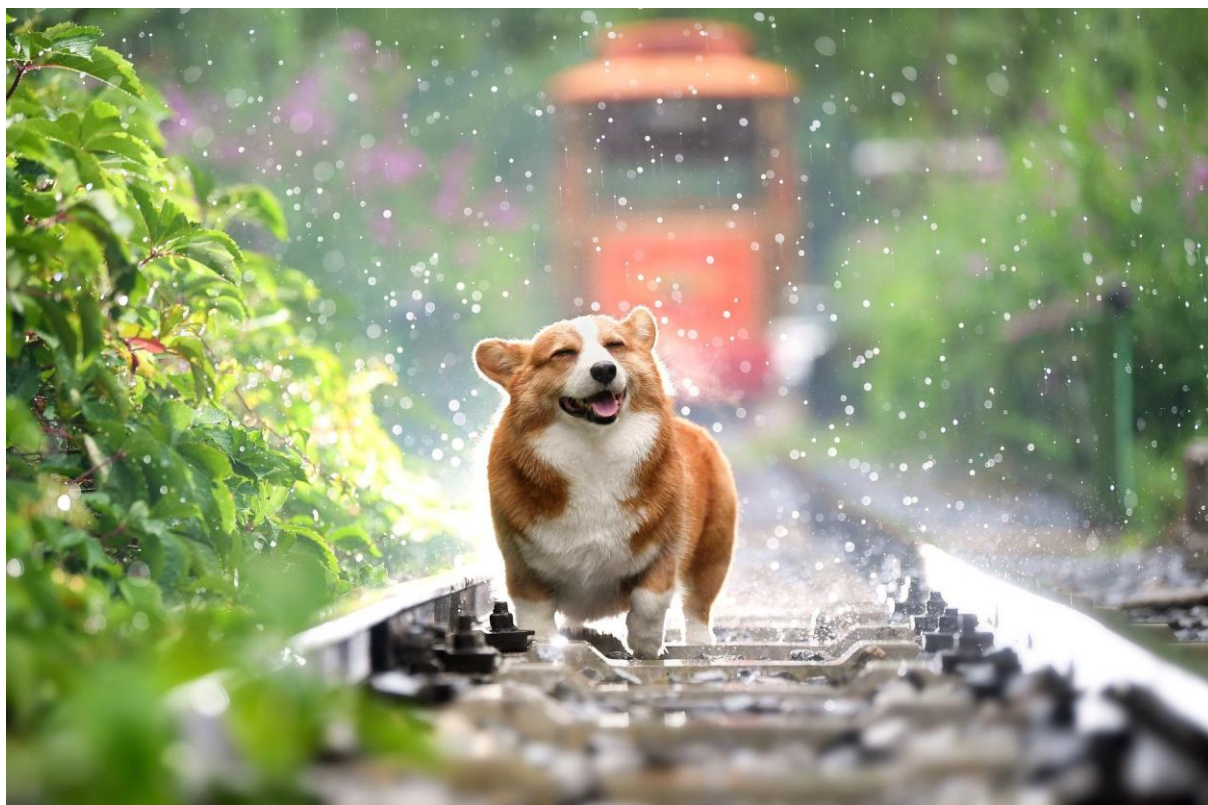

КУЧЕТО: ВЕРЕН СПЪТНИК В ЖИВОТА

Кучето (*Canis familiaris*, когато се има предвид отделния вид или *Canis lupus familiaris*, когато се има предвид като подвид на вълка)[1] е средноголям бозайник, подвид на вълка (*Canis lupus*), опитомен още от зората на човечеството. Едни от първите домашни животни, кучетата се използват широко по целия свят и играят важна роля в ранните човешки селища. Така например се смята, че заселването на Америка от хората би било невъзможно без използването на впрегатни кучета за пресичането на Беринговия проток.[2] Благодарение на специфичните им природни особености (много остър слух, чувствително обоняние), кучетата се използват и за много други цели, като лов, в пасищното животновъдство, за защита, като домашни любимци. Днес броят на домашните кучета по света се оценява на 400 милиона.[3] През 15-те хиляди години от опитомяването на кучетата са се обособили няколко регионални групи животни, чиито морфологични белези и поведение са формирани от окръжаващата ги среда и от техните функции. С придобиването на познания в областта на генетиката, хората започват целенасочено да създават породи кучета, приспособени за определени цели. При този процес се формират стотици различни породи, в резултат на което при кучетата се наблюдават повече поведенчески и физически вариации, отколкото при всеки друг сухоземен бозайник.[4] Например височината варира от двадесетина сантиметра при чихуахуа до около 80 сантиметра при ирландския вълкодав, цветът може да

бъде от бял през сив до черен и от светлокафяв до тъмнокафяв при голямо разнообразие на шарки, козината може да бъде къса или дълга, рядка до подобна на вълна, права, къдрава или гладка.[5] Породите се различават и по издръжливост, поддаване на дресировка, бързина и други.

Използван източник:

<https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%83%D1%87%D0%B5>